

สวัสดีค่ะ สำหรับภาพนี้นะคะ เราจะพูดถึงเกี่ยวกับภาพของรถไฟนะคะ
การเดินทางโดยรถไฟนะคะ การเดินทางโดยรถไฟในตอนกลางคืนนะคะ
โดยในที่นี้เราอาจจะเรียกว่าเป็นรถไฟกลางคืนหรือว่ารถไฟนอนก็ได้นะคะ โดยในภาพนี้เนี่ย
มีทั้งหมดสิบเจ็ดภาพย่อยๆ ด้วยกันนะคะ เราเริ่มกันตั้งแต่ภาพที่หนึ่งนะคะ

ในภาพที่หนึ่งเราเห็นเป็น เป็นอาคารนะ อาคารชั้นเดียวที่มีความสูงค่อนข้างสูงนะคะ
แล้วก็เป็นแบบโล่งๆ นะคะ แล้วก็ก็มีลักษณะอาคารเนี่ย
จะเป็นสถาปัตยกรรมแบบพิเศษหน่อยนะ คือ ไม่ใช่เป็นทรงสี่เหลี่ยมสี่เหลี่ยม จะเป็นทรงโค้งๆ
นะคะ เป็นลักษณะโค้งๆ ที่เราเห็นเนี่ย มีอยู่สามส่วนด้วยกันนะ โค้งตรงกลางนี่ใหญ่ที่สุด
แล้วก็มีส่วนโค้งเล็กๆ อยู่ด้านซ้ายและขวาเป็นด้านปีกนะคะ
แล้วก็ด้านหน้าเราก็จะเห็นเป็นทางเข้า แล้วก็ก็มีกระจกหลายๆ บานสี่เหลี่ยมคะ
แล้วก็ด้านตรงกลางนะที่เป็นกลมๆ อันใหญ่ๆ นะก็จะเป็นนาฬิกา นะคะ
นาฬิกาบอกเวลาประมาณ ปายสี่โมงไรประมาณนี้นะคะ สี่โมงกว่าสี่โมงสิบนาที่นะคะ
แล้วก็ด้านบนสุดเราก็จะเห็นมีเสาธงนะคะ เป็นลักษณะธงชาตินะคะ ที่ปักอยู่บนนะคะ
ตรงกลางเลยที่อยู่เหนือนาฬิกาขึ้นไปนะคะ ในภาพนี้ก็ขอเล่านิดหน่อย ก็คือ ว่า
เราก็จะเห็นเป็นสถานีรถไฟที่สำคัญนะของกรุงเทพนะคะ
เป็นเขาเรียกว่าสถานีรถไฟกรุงเทพหรือว่าที่เรารู้จักกัน ก็คือ สถานีรถไฟหัวลำโพงนั่นเองนะคะ
โดยสถานีรถไฟหัวลำโพงเนี่ย เป็นสถานีที่เก่าแก่มากนะคะ แล้วก็มีความสวยงามในอันดับต้นๆ
เลยทีเดียว เพราะว่ามีอาคารแบบผสมผสานนะคะ
โดยมีการผสมผสานสถาปัตยกรรมในรูปแบบของทางด้านตะวันตกไว้ด้วยนะ
ก็จะดูเหมือนกับว่าเป็นสไตล์ยุโรปนิดหนึ่งนะ ดูแบบว่าออกยุโรปๆ หน่อยนะคะ
แล้วก็ลักษณะอาคารก็ทำให้เป็น มีสี่เหลี่ยมนะคะ ก็ให้มันดูแบบเก่าๆ นะคะ
ส่วนสถานีรถไฟเนี่ย ก็มีรถไฟหลายร้อยขบวนนะที่ให้บริการต่อวันนะ
แล้วก็มีคนใช้บริการหลายหมื่นคนเลยที่เดียวนะคะ
แล้วก็ช่วงที่คนจะมาใช้บริการเยอะก็จะเป็นช่วงที่มีเทศกาลใหม่ๆ พวกเทศกาลขึ้นปีใหม่
วันสงกรานต์ วันสำคัญต่างๆ นะ คนก็จะมาใช้บริการเยอะ[นะจ้ะ]
ที่เราก็จะเห็นว่าที่สถานีรถไฟหัวลำโพงเนี่ย คนก็จะเยอะมากทีเดียวในช่วงเทศกาลนะคะ

ต่อมาภาพที่สองคะ ภาพที่สองก็ เราก็จะเห็นนะคะ มีผู้ชายนะมีผู้ชายอยู่สามคนที่ยืนอยู่นะ
แล้วก็มีเด็กอยู่อีกคนหนึ่งที่ยืนอยู่ด้วยนะคะ ก็รวมทั้งหมดเป็นสี่คนนะคะ
ทั้งสี่คนนี่เขาขึ้นเข้าคิวนะคะ อยู่ที่เคาน์เตอร์ขายตั๋วนะคะ เป็นขายตั๋วรถไฟนะคะ
เราก็จะเห็นคนแรกที่ยืนอยู่นะ เป็นผู้ชายที่ใส่เสื้อยืดสีเหลืองนะคะ
แล้วเขาก็ถือกระเป๋าเดินทางนะ มีกระเป๋าเดินทางของเขา เป็นกระเป๋าลากนะคะ สีส้มนะ
ตั้งอยู่ข้างๆ เขาอยู่นะคะ แล้วก็ถัดมาเป็นเด็กผู้หญิงนะคะ ที่ใส่เสื้อสีแดงนะคะ ผมสั้นๆ
หน่อยนะ ใส่เสื้อสีแดงแล้วก็กางเกงสีชาวนะ ยืนถัดมานะคะ เป็นคนที่สอง ส่วนคนที่สามนะคะ
ก็อาจจะ เป็นพ่อของเด็กคนนี้นะคะ ที่มาอยู่กับเด็กคนนี้ด้วยเพราะว่าเขาขึ้นติดกันนะคะ
ก็เขาใส่เสื้อเป็นเสื้อเข้ตนะคะ ที่มีปกสี เป็นสีเทาๆ นะแขนสั้นแล้วก็ใส่กางเกงสีชาวนะคะ
ข้างเขาเนี่ย ก็มีกระเป๋าเดินทางเหมือนกันนะ เป็นกระเป๋าเดินทางแบบกระเป๋าลากนะคะ
สีเขียวตั้งอยู่ข้างๆ นะคะ ส่วนคนสุดท้ายที่ยืนเข้าคิวอยู่นะคะ ก็คือ
ผู้ชายที่ใส่เสื้อคอแหลมนะสีชมพูแขนสั้นนะคะ
สีชมพูแล้วเขาก็สวมภาระเขามีไม่มากใช้ไหมเขาก็มีแค่กระเป๋าเป้ใบเดียวนะคะ
เขาก็สะพายเป้มาก็มาขึ้นเข้าคิวเดียวกันนะคะ มาซื้อตั๋วที่เคาน์เตอร์ขายตั๋วตัวเองนะคะ
ส่วนลักษณะเคาน์เตอร์ก็จะเป็นลักษณะเหมือนกับเป็นตู้กระจกใช้ไหมคะ แล้วก็จะมีโค้งๆ
อยู่ตรงกลางนะคะ โดยที่จะมีเป็นรูนะคะ ตรงกลางเล็กๆ นะประมาณครึ่งวงกลมนะคะ
ไว้สำหรับแบบว่าเอามือ เขาเรียกว่าอะไรอะ ขึ้นเข้าไปได้อะไรอย่างเงี้ยนะคะ เช่น
ในการขึ้นตั๋วหรือว่าในการยื่นเงินให้กับพนักงานใช้ไหม
หรือว่าพนักงานทอนเงินให้เราหรือว่าเป็นช่องที่เราพูดคุยกับพนักงานได้นะคะ

ภาพที่สามคะ ภาพที่สามก็เป็นคิวของผู้ชายคนที่ใส่เสื้อสีเหลืองใช้ไหมคะ
คนนี้ก็จะเป็นบุคคลหลักที่เราจะพูดถึงเพราะว่าคนนี่เขาเดินทางด้วยรถไฟนอนนะคะ
หรือว่ารถไฟกลางคืนนั่นเองนะ คนนี่เขาก็สั่งตั๋วนะคะ กับคนขายตั๋วนะคะ
เราจะเห็นด้านในคนขายตั่วนั่งอยู่นะคะ ด้านในนะคะ เราจะมองเห็นผ่านกระจกใสๆ นะคะ
คนขายตัวก็นั่งอยู่ด้านหลังกระจกใช้ไหมคะ เป็นผู้ชายนะที่แต่งตัวเป็นชุด เป็นชุดทำงานนะคะ
ชุดฟอร์มของการรถไฟนะคะ ตั๋วรถไฟนั้นจริงๆ แล้วก็ยังมีหลายระดับชั้นราคานะคะ

ก็แยกเป็นชั้นๆ ออกไปนะคะ ก็คือ ในภาษาเราก็จะเรียกว่าเป็น ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง
ชั้นสามใช่ไหมคะ ชั้นหนึ่งเนี่ย ก็จะมีความเป็นส่วนตัวสูงนะคะ
ก็จะไม่ค่อยมีคนพลุกพล่านมากเท่าไหร่นะคะ ส่วนชั้นสองเนี่ย
ก็จะเป็นความสะดวกสบายก็ลดลงมานิดหน่อยนะ ราคาก็จะถูกลงมากกว่าชั้นหนึ่งนะคะ
ก็อาจจะมีทั้งเป็นเบาะนอนด้วยแล้วก็เบาะนั่งด้วยนะคะ ส่วนเบาะเนี่ย
ก็สามารถปรับเอนได้ใช่ไหมคะ ก็คือ เอนไป
เช่นเราอาจจะต้องการเอนมากเอนน้อยเราก็ปรับได้นะคะ ส่วนชั้นสามเนี่ย
ก็จะเป็นแบบเขาเรียกว่าอะไร เป็นแบบมีแต่เฉพาะที่นั่งนะคะ
แบบเบาะก็ปรับเอนไม่ได้ใช่ไหมคะ ความสะดวกสบายก็จะน้อยกว่าชั้นหนึ่งและชั้นสองนะคะ
ดังนั้นราคาก็จะเป็นราคาที่ถูกที่สุดนะคะ นอกจากนี้รถไฟก็ยังมีทั้งเป็นรถไฟธรรมดา
รถไฟเร็วนะคะ ก็มีทั้งรถไฟนอนนะคะ มีให้เลือกนะคะ ตามที่ลูกค้าจะต้องการนะคะ
อย่างเช่นพวกรถไฟนอนเนี่ย ก็จะเป็นรถไฟที่ เช่นต้องนั่งแบบ
อาจจะมากกว่าสิบชั่วโมงหรือว่าจำเป็นต้องนอนไปเลยนะคะ
เพราะว่ามันเป็นรถไฟที่ใช้การเดินทางระยะเวลาค่อนข้างนาน เช่น
การเดินทางแบบตั้งแต่เหนือสุดมาได้สุดหรือว่าการเดินทางรถไฟนะคะ จากกรุงเทพฯเนี่ย
ข้ามไปต่างประเทศนะคะ เช่นไปที่มาเลเซียเป็นต้นนะคะ แล้วก็ในจุดนี้เนี่ย ตรงที่เข้าคิวเนี่ย
เราก็สามารถเลือกที่นั่งนะคะ กับคนขายตัวได้นะคะ
ว่าเช่นเราอาจจะต้องการตามความสะดวกสบายของเราใช่ไหม
บางคนอาจจะอยากนั่งที่นั่งที่อยู่ติดหน้าต่างนะคะ อาจจะเห็นวิวนะ
หรือว่าอยากนั่งที่นั่งที่อยู่ริมทางเดินนะคะ
เพราะว่ามันลุกขึ้นเดินไปไหนมาไหนได้สะดวกสบายนะคะ
ตรงนี้เราก็สามารถมาจองที่นั่งนะคะ กับทางพนักงานขายตัวรถไฟได้นะคะ

ภาพที่สี่คะ ภาพที่สี่เราก็เห็นนะคะ ว่าผู้ชายคนที่กำลังจะเดินทางนี้นะคะ
เขาจะเดินไปไหนนะดูที่ลักษณะตัวของเขานะคะ โดยเขาถือตัวเนี่ย
มันจะมีส่วนของตัวอยู่สองส่วนใช่ไหมคะ เป็นส่วนด้านซ้ายเนี่ย
อาจจะเป็นส่วนที่ให้สำหรับเจ้าหน้าที่เก็บไว้ชนะ ก็คือ รายละเอียดทั้งสองส่วนเนี่ย
จะเหมือนกันนะคะ ด้านซ้ายก็ถ้าเวลาเราให้กับพนักงานดูตัวแล้วเนี่ย

เขาก็จะฉีกเก็บไว้ส่วนหนึ่งใช้ใหม่คะ ส่วนด้านขวาเนี่ย
เราก็จะเก็บไว้เป็นส่วนของผู้โดยสารนะคะ ที่จะเก็บไว้ นะคะ
ไว้เป็นหลักฐานนะคะว่าเราได้ซื้อมาแล้วนะ
แล้วก็ว่าเราได้นั่งอยู่ที่ไหนตรงไหนว่าถูกต้องไหมอะไรยังไงนั้นคะ ไว้เช็คทีหลังได้นะคะ
โดยในภาพนี้เนี่ย ก็จะเป็นภาพของตัวรถไฟใช้ใหม่คะ มีสองส่วนที่สามารถฉีกได้นะคะ
ในภาพก็จะเป็นอาจจะบอกพวกรายละเอียดเกี่ยวกับว่าอยู่รถขบวนที่เท่าไร
ชื่อรถขบวนอะไรนะคะ ลักษณะในนี้เนี่ย เขาจองเป็นตัวนอนด้วยนะคะ
เพราะว่าการเดินทางเนี่ย ค่อนข้างไกลนะ หลายชั่วโมง หลาย
อาจจะแบบสับสนกว่าชั่วโมงเลยนะคะ ถ้านั่งไปนานๆ ก็ไม่ไหว
เขาก็จ่ายเงินแพงขึ้นมาหน่อยนะคะ ชื่อเป็นตัวนอนนะคะ แล้วก็จุดหมายปลายทางที่เขาจะไป
ก็คือ เขาจะเดินทางจากกรุงเทพใช้ใหม่คะ ไปกัวลาลัมเปอร์นะคะ
ซึ่งกรุงเทพกับกัวลาลัมเปอร์เนี่ย ก็ไม่ใช่ประเทศเดียวกันใช้ใหม่ เพราะกรุงเทพอยู่ที่ประเทศไทย
กัวลาลัมเปอร์นี่เป็นเมืองหลวงของประเทศมาเลเซียนะคะ ก็มาเลเซียเนี่ย
เป็นประเทศหนึ่งนะที่อยู่ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เนคะ ที่มีพรมแดนนะคะ
ติดกับทางตอนใต้ของประเทศไทยนะคะ ก็คือ ติดกับทางจังหวัดสงขลา ทางจังหวัดยะลา
นราธิวาสนะคะ ทางตอนใต้สุดของประเทศไทยนะคะ โดยมีกัวลาลัมเปอร์เป็นเมืองหลวงนะคะ
ส่วนกรุงเทพนี่ก็เป็นเมืองหลวงของประเทศไทยนะคะ ดังนั้นสองสถานที่เนี่ย
อยู่ห่างกันค่อนข้างมากนะคะ การเดินทางด้วยรถไฟเนี่ย อาจจะใช้เวลาทั้งวันเลยที่เดียวนะคะ
ดังนั้นผู้ชายคนนี้ก็เลยซื้อตัวนะคะ เป็นรถนอนนะคะ สำหรับเดินทางในช่วงกลางวัน ช่วงบ่ายๆ
นะคะ เพื่อที่จะได้ไปถึงที่กัวลาลัมเปอร์ในช่วงเช้าของอีกวันหนึ่งนะคะ

ภาพที่ห้าคะ ภาพที่ห้า หลังจากซื้อตั๋วเสร็จเรียบร้อยแล้วใช้ใหม่คะ
ก็ผู้ชายคนนี้ก็เดินมาที่ชานชาลานะคะ ในภาพเราก็จะเห็นมีรถไฟ
มีชานชาลารถไฟมีอยู่สามชานชาลานะ ชานชาลาที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม
แล้วเขาก็เดินมุ่งหน้ามาที่ชานชาลาที่สามนะ แต่ว่าชานชาลาเนี่ยยังไม่มีรถไฟมาใช้ใหม่คะ
เพราะว่ายังไม่ถึงเวลาแต่เขาก็เดินมารอก่อนนะ
โดยในภาพก็มีรถไฟมารออยู่แล้วนะที่ชานชาลาที่หนึ่งนะคะ
แล้วก็มีคนเดินพลุกพล่านไปมานะคะ เดินรถไฟด้วย ถือของด้วย

แล้วก็กำลังที่จะเดินขึ้นรถไฟด้วยนะคะ ก็ผู้ชายเสื้อสีเหลืองก็เดินมาที่ชานชาลาของตัวเองนะ
ก็ชานชาลาที่สามละกันนะคะ แล้วก็ถือนะ ลากกระเป๋าสัมภาระมาด้วย เป็นกระเป๋าเดินทางนะ
ขนาดพอประมาณไม่ใหญ่มากนะ เป็นกระเป๋าเดินทางสีส้มนะคะ ลากมากับเขาด้วย

ภาพที่หกคะ ภาพที่หกก็หลังจากที่รถไฟมาแล้วใช้ไหมคะ
เราก็เช็คดูเรียบร้อยก่อนที่จะขึ้นรถไฟเราก็ต้องดูว่าชานชาลาถูกไหมนะคะ
เวลาที่ออกเดินทางถูกไหมนะคะ แล้วเราก็ต้องขึ้นตู้รถไฟให้ถูกต้องนะว่าอยู่ที่เท่าไรนะคะ
แล้วก็ต้องเลือกที่นั่งให้ถูกต้องด้วยเพราะว่าที่นั่งก็จะมีเบาะอยู่ ตามเบาะนะคะ ที่อยู่บนรถไฟ
แล้วผู้ชายคนนี้ก็ก้าวขึ้นนะคะ ประตูรถไฟนะคะ ขึ้นไปนะ
พร้อมกับลากกระเป๋าเดินทางที่เขาเอามาด้วยนะคะ เอาขึ้นรถไฟไปด้วย

ภาพที่เจ็ดนะคะ
ภาพที่เจ็ดก็หลังจากที่เขาขึ้นรถไฟเลือกที่นั่งไปแล้วนะเขาก็ไปนั่งอยู่ที่รถไฟนะคะ
ก็ผู้ชายคนนี้ก็เลือกที่นั่งเป็นที่นั่งริมหน้าต่างนะคะ ก็เพื่อจะได้มองเห็นวิวทั่วไปนะ
ในวันนั้นก็เป็นอย่างที่เป็นอากาศค่อนข้างดีใช้ไหมคะ ก็เป็นช่วงอาจจะช่วงบ่ายๆ นะ
ดูอากาศภายนอกนะคะ มีบ้าน มีทุ่งนา มีต้นไม้ มีภูเขา มีก้อนเมฆนะคะ มีท้องฟ้านะคะ
ก็ดูเขาอาจจะเป็นคนชอบชมวิว ก็เลือกที่นั่งริมหน้าต่างนะคะ แล้วก็หน้าต่างของเขาเนีย
ก็มีความสุขนะ กำลังเดินทางแล้วก็หันหน้าออกไปนอกหน้าต่าง แล้วก็นั่งอยู่ที่นั่งของเขานะคะ
แล้วก็เอามือข้างหนึ่งเนีย วางพิงไว้กับขอบหน้าต่างนะคะ

ภาพที่แปดคะ ภาพที่แปดนะคะ ในภาพนี้หลังจากเดินทางไปแล้วสักพักหนึ่งแล้วใช้ไหมคะ
ก็จะมีคนตรวจตั๋ว^๑นะคะ เป็นพนักงานตรวจตั๋ว^๑นั่นเองที่จะเดินมาเช็คดูนะว่าเราเนีย
ได้ซื้อจริงไหม หรือว่าเช็คดูว่าเรานั่งถูกที่ไหมนะคะ
บางคนอาจจะนั่งผิดที่ก็ได้หรือว่าผิดตู้ผิดขบวนอะไรแบบนี้นะคะ
ก็จะมีพนักงานมาคอยตรวจตั๋ว^๑อีกทีหนึ่งนะคะ เพื่อเก็บตั๋ว^๑ของเราไว้เป็นหลักฐานนะ
ก็พนักงานคนนี้นี้นะคะ เป็นผู้ชายนะคะ ที่ใส่เสื้อสีเขียวนะ

ใส่เสื้อสีเขียวเป็นเสื้อที่ตีสีเขียวแขนยาวนะคะ เขาก็ผมสั้นนะ ผิวคล้ำๆ นิดหน่อยนะคะ
ก็ในมือเขาเนี่ย ถือตั๋วนะคะ ของผู้ชายเสื้อสีเหลืองนะคะ เพราะว่าผู้ชายเสื้อสีเหลืองเนี่ย
เอาตั๋วให้ดูนะ เขาก็ถือขึ้นมาแล้วก็ตรวจเช็คนะคะ ถูกต้องเขาก็ฉีกนำส่วนที่เขาต้องเก็บไว้เนี่ย
เอาไปนะคะ แล้วก็เอาส่วนที่จะต้องคืนให้ลูกค้าเนี่ย คืนไปนะคะ
เพื่อให้ลูกค้าเก็บไว้เป็นหลักฐานนะคะ ในส่วนนี้ ก็คือ
ผู้ชายเสื้อสีเหลืองก็จะเก็บไว้ส่วนหนึ่งนะคะ

ภาพที่เก้าคะ ภาพที่เก้านะคะ ก็จะมีในรถไฟประเทศไทยก็จะมีการจอดนะคะ
เพราะว่าการเดินทางจากกรุงเทพไปกัวลาลัมเปอร์เนี่ย
ก็มันก็หลายสถานีแล้วก็หลายชั่วโมงใช่ไหมคะ ดังนั้นเนี่ย ก็จะมีการแวะจอดนะคะ
ตามสถานีระหว่างทางนะคะ แวะจอดหลายๆ สถานีแล้วก็ในช่วงที่แวะจอดนั้นเนี่ย ก็จะมี
เป็นช่วงเวลาที่พักประมาณนะคะ ที่จะให้เขาเรียกว่ามีคนเอาของขึ้นมาขายได้นะคะ
ระหว่างที่เรากำลังเดินทางอยู่นั้นในช่วงที่จุดแวะจอดนั้นเนี่ย
ก็จะมีคนเอาของขึ้นมาขายบนรถไฟนะคะ ก็จะขึ้นมา ก็จะมีหลายเจ้าเลยนะคะ
แล้วส่วนใหญ่ก็จะมีอยู่ทุกสถานีที่จอดเลยนะคะ ในภาพนี้ก็จะเห็นเป็นคนขายนะคะ
เป็นผู้ขายนะคะ เขาก็จะแบบ มีลักษณะการขายของอย่างง่ายๆ นะ
เขาจะสะพายสายสะพายสีดำๆ นะคะ แล้วก็ด้านหน้าเขาจะมีถาดอยู่ใบหนึ่งนะคะ
เพื่อที่ว่าเขาจะได้เหมือนกับว่าถือได้หรือว่าหิ้วได้ง่ายๆ
นะแล้วก็มือเขาสามารถปล่อยได้ด้วยใช่ไหมคะ เหมือนกับว่าเป็นการทุ่นแรงนะ
เพราะว่ามีสายรัดกับถาดไว้นะคะ แล้วก็สะพายที่ไหล่ของ[เขา]นะ โดยในถาดนั้นก็อาจจะ
มีพวกน้ำอัดลมนะคะ หรือก็พวกแซนวิช หมูปัง หมูย่าง ข้าวเหนียว ไก่ย่าง อะไรยังงี้ก็ได้นะคะ
ตามอาหารพื้นบ้านของแต่ละที่เลยนะคะ ก็ในภาพเราก็จะเห็นอาจจะแซนวิชนะคะ
เป็นขายกับข้าวขายอาหารอย่างง่ายๆ นะคะ ให้บริการระหว่างเดินทางนะคะ
ก็ผู้ชายเสื้อสีเหลืองนะคะ ที่กำลังนั่งอยู่ใช่ไหมคะ ก็เหมือนกับว่าสนใจ
เหมือนกับว่าอยากจะซื้อกินระหว่างทาง เพราะว่าเขาก็ไม่ได้ซื้ออะไรติดมาด้วยนะ
เขาก็รอซื้อระหว่างในช่วงที่รถไฟจอดแวะตามสถานีต่างๆ นั้นเองนะคะ

ภาพที่สิบคะ ภาพที่สิบนะคะ ก็เป็นช่วงเวลา เราจะเห็นนะคะ
จากที่หน้าต่างก็มันเป็นช่วงเวลาที่แบบเย็นค่อนไปทางกลางคืนแล้วใช่ไหมคะ
เพราะว่าเราเห็นพระจันทร์ได้อย่างชัดเจนแล้วนะคะ ก็ผู้ชายเสื้อเหลืองนะก็ได้
เขาได้จูงมาเป็นตัวนอนใช่ไหมคะ ดังนั้นเนี่ย ที่นั่งของเขาเนี่ย
มันสามารถกางเป็นเตียงนอนได้นะคะ เขาก็กางเตียงนอนของเขาเนคะ ออกมานะคะ
ก็กางออกมาเป็นสามส่วนเห็นไหมคะ ก็จะเป็นแบบที่มันเป็นเบาะนอนนะคะ
ที่เราสามารถนอนได้นะคะ ก็แล้วส่วนที่หน้าต่างนะก็จะมีผ้าม่านให้ด้วยนะคะ
เป็นผ้าม่านที่แบบว่า สำหรับปิดกันแสงนะคะ
เวลานอนเราจะได้ไม่มีแสงอะไรที่มารบกวนสายตาเราเนคะ ส่วนตรงกลางนะคะ
ช่วงระหว่างที่เบาะนอนเนี่ย ที่สามารถนอนได้หนึ่งคนเนี่ย
ก็จะมีผ้าม่านสำหรับปิดเหมือนกันนะคะ เพื่อเป็นการป้องกันนะคะ
ไม่ให้แบบว่าคนเดินไปผ่านไปผ่านมาแล้วเรารู้สึก รู้สึกรบกวนเราเนคะ
เราก็ปิดผ้าม่านในส่วนของเราเนคะ เวลานอน

ภาพที่สิบเอ็ดคะ หลังจากที่เขากางที่นอนออกมาแล้วใช่ไหม กางเบาะนอนออกมาแล้ว
เขาก็เอาหมอนนะคะ หมอนที่มีอยู่ที่ตรงเบาะที่นอนนะคะ เอามา เขาเรียกว่าเอามาวางนะคะ
เอามาวางที่ ต้องเอามาวาง เอามาจัด เหมือนจัดเตียงนะคะ แล้วก็เอาผ้าห่มออกมาด้วยนะคะ

ภาพที่สิบสองคะ หลังจากนั้น หลังจากที่เขา หลังจากที่เขาจัดเตียงเสร็จเรียบร้อยแล้วใช่ไหมคะ
จัดเบาะที่นอนเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาก็ปิดใช่ไหมคะ ปิดผ้าม่านที่หน้าต่างนะคะ
แล้วเขาก็นอนนะคะ นอนแต่ว่าเขาแฉมผ้าม่านไว้ชนิดหนึ่งนะคะ เขาก็นอนหลับนะคะ
แล้วเขาก็เอาผ้าห่มเนี่ย ขึ้นมาห่มที่ตัวเขาเนคะ โดยที่ปลายของผ้าห่มเนี่ย
ก็พับลงไปชนิดหนึ่งนะ คือว่าไม่ได้ห่มทั้งตัวนะเขาห่มแค่ถึงช่วงรักแร้ของเขาเนคะ
แล้วเขาก็เอาแขนของเขาทับไว้ข้างหนึ่ง

ภาพที่สิบสามคะ หลังจากเวลาผ่านไปนะคะ ประมาณหนึ่งคืนนะคะ
หนึ่งคืนที่เขานอนหลับไปบนรถไฟนะคะ เขาก็ตื่นขึ้นมาใช้ไหมคะ
สังเกตว่าตอนเช้าเขาก็เปิดหน้าต่างออกแล้วนะคะ โอเคพระอาทิตย์ขึ้นแล้วนะ
เป็นช่วงเวลาเช้าแล้วนะคะก็เหมือนกับว่า อึกไม่ก็ชั่วโมงก็ใกล้จะถึงแล้วไรงี้ใช้ไหมคะ
เขาก็ตื่นนอนขึ้นมาคะ แล้วก็สภาพเตียงที่นอนก็เป็นแบบว่า
ผ้าห่มก็ไปอยู่ด้านหลังแล้วนะคะ คือว่าลุกขึ้นมา นั่งบนขอบที่นอนแล้วนะคะ
แล้วก็ทำมือแบบว่า ปิดปากข้างหนึ่งแล้วก็ยกแขนไปอีกข้างหนึ่งนะ
เหมือนทำท่าบิตชีก็เก็ยไรงี้คะ ทำท่าแบบว่ายืดเส้นยืดสายช่วงตอนเช้าชนิดหนึ่งนะ
เพราะว่านอนบนรถไฟอาจจะไม่ค่อยสะดวกนะ มันจะเมื่อยนะคะ

ภาพที่สิบสี่คะ หลังจากที่เวลาผ่านไปนะคะ อาจจะเก็บที่นอนไว้เรียบร้อยนะคะ
นั่งอยู่ในท่าเดิมคะ คือท่าที่เป็นแบบว่าทำที่นั่งธรรมดาคะ คือเก็บที่นอนเรียบร้อยแล้ว
ก็มีพนักงานคะ มาเอาอาหารมาเสิร์ฟนะคะ เป็นอาหารเช้า
ซึ่งอันนี้มันก็รวมอยู่ในตั๋วด้วยใช้ไหมคะ ก็พนักงานก็เอาอาหารเช้ามาเสิร์ฟให้
ซึ่งอาหารเช้าก็เป็นอาหารเช้าแบบง่ายๆ นะคะ จะมีเหมือนกับว่าเป็นแซนวิชคะ
แล้วก็กาแฟแก้วหนึ่งนะ โดยพนักงานก็เป็นพนักงานคะ ที่เป็นผู้ขายนะผมสั้นๆ
ใส่เสื้อเข้ตนะคะ สีเขียวแขนยาวนะ เขาก็ถือในมือของเขาเนีย ถือเป็นแซนวิชมานะคะ
แซนวิชก็จะมีลักษณะเป็นขนมปังสองชิ้นนะแล้วก็ตรงกลางนี้เป็นไส้คะ มองแล้วก็คล้ายๆ
แฮมเบอร์เกอร์เหมือนกันคะ แล้วก็มืออีกข้างหนึ่งเขาก็ถือกาแฟนะคะ ที่มีความร้อนนะ
กาแฟที่เพิ่งชงมาใหม่ๆ นะคะ เอามาให้กับลูกค้าคะ ผู้ที่ผู้โดยสารคะ ผู้โดยสารคะ
ที่ใส่เสื้อสีเหลืองก็ยื่นมือรับนะคะ รับแซนวิชแล้วก็กาแฟมานะคะ

ภาพที่สิบห้าคะ หลังจากที่รับประทานอาหารเช้าเสร็จเรียบร้อยแล้วใช้ไหมคะ
ก็นั่งต่อไปนะอีกสักพักหนึ่งคะ แล้วก็ดูลมชมวิว เขาเรียกว่าดูวิวที่นอกหน้าต่างคะ
ก็มองเหมือนกับว่าตอนนี้กำลังเข้าสู่เมือง[กัวดาลัมเปอร์] เข้าสู่มาเลเซีย
เข้าสู่กัวดาลัมเปอร์แล้ว ใกล้จะถึงแล้วไรงี้คะ

มองแล้วรู้สึกสภาพบ้านเมืองนี้เปลี่ยนไปนะคะ ก็จะมีตึกสูง มีต้นไม้
มีอะไรที่อาจจะดูแตกต่างไปนะคะ จากที่ประเทศไทยนะคะ

ภาพที่สิบหกคะ หลังจากนั้นนะคะ

เขาก็เดินทางมาถึงจุดหมายปลายทางเรียบร้อยแล้วใช่ไหมคะ เขาก็ลงมานะคะ

ลงจากสถานีรถไฟมานะคะ ไม่ใช่สิ ลงมาจากขบวนรถไฟก่อนนะคะ

ลงมาจากขบวนรถไฟนะคะ โดยที่เขาลากกระเป๋าเดินทางของเขา นะคะ

สี่สี่ที่เขาเอาติดตัวไปด้วยนะคะ ลากลงมา หน้าตาก็ยิ้มแย้มแจ่มใส นะคะ ถึงจุดหมายนะคะ

ถึงจุดหมายโดยปลอดภัยนะคะ ก็เดินลงมาจากขบวนรถไฟนะคะ

แล้วภาพที่สิบเจ็ดคะ ภาพสุดท้ายนะคะ หลังจากนั้นเขาก็กำลังจะเดินมุ่งหน้าสู่ออก

มุ่งหน้าออกจากเขาเรียกว่าสถานีรถไฟใช่ไหมคะ มุ่งหน้าเข้าสู่ตัวเมืองกัวลาลัมเปอร์นะคะ

เขาก็ เราก็จะเห็นป้ายใช่ไหมคะ คำว่ากัวลาลัมเปอร์นะ

ก็กำลังที่จะเดินออกไปสู่เมืองกัวลาลัมเปอร์จริงๆ แล้วนะคะ ออกจากสถานีรถไฟแล้วนะคะ

ในภาพเราก็เห็นมีผู้หญิงอยู่คนเดียว นะก็ยืนรอใครบางคนหรือว่ารอเวลาไวยังไงนะคะ

ยืนรออยู่ด้านในนะ แต่ผู้ชายสี่สี่คนนี้ไม่รอแล้วเนอะ

มาถึงแล้วก็ลากกระเป๋าแล้วก็เดินออกไปเลยนะคะ เพราะว่าถึงจุดหมายของตัวเองแล้ว

คะ สำหรับภาพนี้นะคะ เราก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับขั้นตอนนะคะ การไปซื้อตั๋วรถไฟนะคะ

การขึ้นรถไฟ รถไฟมีกี่ชนิดนะคะ มีกี่ชั้นนะคะ มีความแตกต่างกันยังไงนะคะ

ก็หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับทุกๆ ท่านนะคะ ที่ฝึกเรียนภาษาไทยนะคะ

และเรามาทักกันใหม่ นะคะ ในโอกาสหน้าสำหรับภาพต่อไปนะคะ สำหรับภาพนี้สวัสดิ์คะ